

[Ib Nørlund.]

EF, og hvor integrationen havde bundet meget af det økonomiske liv. I de lande erklærede man, at man kæmpede imod EF's monopolistiske orientering og for at få demokratiske forhold skabt. Det blev lige så klart sagt af de lande, som ikke så længe havde været i EF, eller som stadig modsatte sig det, at de kæmpede for at komme ud af EF. Og når der bliver spurgt om vort partis stilling, tror jeg, at man næsten har kunnet gætte sig til, at vor stilling er den sidste.

Det var opfattelser, som samlede alle de tilstedeværende kommunistiske partier inklusive det italienske og det franske. De citater, der er forebragt af hr. Honoré her, er ikke citater fra denne konference, det kan jeg give et personligt vidnesbyrd om, det er udtalelser i forbindelser, som jeg ikke nøje kender, men som under alle omstændigheder ikke har forbindelse med den konkret foreliggende situation, som vi har nu, og som de kommunistiske partier tog stilling til for nylig.

Det, som man også i fællesskab gav udtryk for, var, at man som et modstykke til monopolernes Europa fremdrog et alternativ af et Europa for de arbejdende folk, som man med nogen udførlighed skitserede sin opfattelse af og tanker med hensyn til.

I den forbindelse til hr. Robert Pedersen, der spurgte: hvor er monopolernes Europa, hvad er det for noget? Han henviste til Romtraktaten, hvor der stod, at der ikke måtte være monopoler. Men hvor er de kapitalistiske monopoler? De er i det vestlige Europa og ganske særligt i den del af det, der er sammenfattet inden for EF.

Til slut bare dette: der har været talt om de nye partiers, de nye modstanderpartiers deltagelse i denne debat, og den har man tilsyneladende ikke været så begejstret for. Det er der måske ikke noget at sige til, men man skal bare vide, at den indignation, som man måske ikke altid har kunnet forstå hos os, er ikke alene vores egen, det er en indignation, der bor dybt ude i den danske befolkning i dag, og den måde, som vi griber disse problemer an på, harmonerer betydeligt mere med den end den farlige selvtilfredshed, som man har prøvet at lægge for dagen med hensyn til EF, hvor man dog samtidig har måttet indrømme, at man ikke havde noget at have den i.

Ib Christensen (DR):

Hr. Arne Christiansen og ligeså hr. Robert Pedersen refererede til udtalelser, som afrikanske statsledere eller ministre skulle være kommet med med hensyn til De europæiske Fællesskaber. Nu er et, hvad sådanne statsledere i højtidelige øjeblikke føler sig forpligtet til at udtale over for et værtsland eller i et samarbejde med EF, noget andet er, hvordan EF rent faktisk har virket over for den tredje verden.

Det er klart, at når EF repræsenterer 250 millioner mennesker og et stort marked, som mange udviklingslande er afhængige af, er der grænser for, hvor meget man tør sige ved sådanne lejligheder også officielt med hensyn til EF's holdning. Men der har været kritik nok fra Indien og mange andre udviklingslande over for den spærrepolitik, som EF indfører over for en række produkter, ikke mindst industriprodukter fra udviklingslandene og også landbrugsvarer. Det var det, jeg påpegede.

Det er meget muligt, at den samlede sum af beskyttelse er blevet mindre gennem EF, det tør jeg ikke benægte, fordi højprotektionistiske lande som Italien er med. Men det, jeg påpegede, var, at for Danmarks vedkommende skete der et regulært tilbageskridt ud fra et liberalt, et frihandelsmæssigt synspunkt, og — det nævnte jeg ikke, men så kan jeg tilføje det nu — at vores vej også i den henseende havde været bedre sammen med de øvrige nordiske lande.

Landbrugsministeren gav det svar, som jeg frygtede, nemlig ikke noget svar, idet landbrugsministeren erklærede, at målsætningen for regeringens landbrugsprispolitik er at sikre rimelige producent- og forbrugerpriser. Hvorledes landbrugsministeren så vil bære sig ad med at løse cirkelns kvadratur, for noget lignende må det jo være, hvis både producentpriser og forbrugerpriser skal være rimelige og altså lavest mulige formentlig, forlyder der ikke noget om. Det, jeg spurgte om helt kontant, var: hvis det er således, at man kan medvirke til at gennemføre absolutte minimumspriser også for produkter, hvor Danmark ligger under de politisk fastsatte priser, vil man da medvirke hertil? Jeg kunne forstå på landbrugsministerens svar eller manglende svar, at det ville man ikke. Dermed falder, synes jeg, en del af landbrugsministerens argumentation til jor-